

ความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตในประเทศสหรัฐอเมริกา

ในบทนี้จะศึกษาเฉพาะความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตในประเทศสหรัฐอเมริกา ใน 6 มลรัฐ ได้แก่ มลรัฐหลุยเซียนา วอชิงตัน อิลลินอยส์ โรดไอแลนด์ มิสซิปปี และนอร์ทคาโรไลนา โดยจะกล่าวถึง องค์ประกอบของความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต เหตุที่กฎหมายยกเว้นความผิด การกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตโดยมีเหตุฉกรรจ์ โทษสำหรับการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต มาตรการอื่น ๆ ที่อาจนำมาปรับใช้กับการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต และการได้มาซึ่งพยานหลักฐานในความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต

3.1 องค์ประกอบของความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต

การกระทำที่จะเป็นความผิดอาญาได้นั้น การกระทำดังกล่าวจะต้องครบองค์ประกอบตามที่กฎหมายกำหนดเอาไว้ ในระบบกฎหมายของประเทศสหรัฐอเมริกานั้น การกระทำที่จะเป็นความผิดตามกฎหมายจะต้องครบองค์ประกอบทั้งในส่วนที่เป็นการกระทำภายนอก ที่เรียกว่า actus reus และในส่วนขององค์ประกอบภายใน ที่เรียกว่า mens rea การกระทำใด ๆ ที่จะถือได้ว่าเป็นการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตนั้นย่อมต้องครบองค์ประกอบทั้งสองประการที่กล่าวมา

3.1.1 องค์ประกอบของในส่วนของ การกระทำภายนอก (actus reus)

กฎหมายการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของมลรัฐหลุยเซียนา มาตรา 40.3 บัญญัติว่า

A. เพื่อให้เป็นไปตามความมุ่งหมายของมาตรานี้ คำที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ให้มีความหมายดังต่อไปนี้

(1) “การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic communication)” หมายความว่า การส่งผ่านเครื่องหมาย สัญญาณ ข้อเขียน รูปภาพ เสียง ข้อมูล หรือข้อมูลลับในลักษณะใด ๆ ผ่านทางระบบสาย ระบบวิทยุ คอมพิวเตอร์ คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับไฟฟ้า หรือระบบไฟโต้ตอบติคอด โดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน

(2) “ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail)” หมายความว่า การส่งต่อของข้อมูล หรือ การสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ เครื่องโทรสาร เครื่องวิทยุติดตามตัว โทรศัพท์เคลื่อนที่ เครื่องบันทึกวีดีโอ หรือ วิธีการอิเล็กทรอนิกส์อื่นใดที่ใช้ส่งถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยใช้ที่อยู่หรือหมายเลขที่อยู่เป็นการเฉพาะ และบุคคลผู้นั้นได้รับการสื่อสารนั้น¹

B. การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต (Cyberstalking) คือ การกระทำของบุคคลที่บรรลุผลใด ๆ ดังต่อไปนี้

(1) ใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) หรือ การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยถ้อยคำ หรือภาษาที่คุกคาม ชูเชิญว่าจะทำอันตรายต่อร่างกายของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือต่อบุตร พี่น้อง คู่สมรส หรือผู้อยู่ใต้การอุปการะของบุคคลดังกล่าว หรือ จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือ มีวัตถุประสงค์ที่จะกระทำความผิด หรือสิ่งของมีค่าจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

(2) ส่งอีเมลล์ หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ถึงบุคคลอื่นซ้ำ ๆ ไม่ว่าจะการกระทำจะนำไปสู่การสนทนาหรือไม่ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะข่มขู่ ข่มขู่ภัย หรือรังควานบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

(3) ส่งอีเมลล์ หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ถึงบุคคลอื่น โดยรู้ว่าถ้อยคำนั้นเป็นเท็จเกี่ยวกับเรื่องการตาย การบาดเจ็บ การเจ็บป่วย การเสียโฉม การกระทำไม่เหมาะสม หรือการกระทำผิดทางอาญาของบุคคลที่ได้รับการสื่อสารนั้น ๆ หรือของสมาชิกในครอบครัว ของบุคคลนั้น ๆ โดยมีเจตนาที่จะข่มขู่ ทำให้หวาดกลัว หรือรังควาน

¹ Louisiana Revised Statute 14:40.3 S.40.3

40.3. Cyberstalking

A. For the purposes of this Section, the following words shall have the following meanings:

(1) "Electronic communication" means any transfer of signs, signals, writing, images, sounds, data, or intelligence of any nature, transmitted in whole or in part by wire, radio, computer, electromagnetic, photoelectric, or photo-optical system.

(2) "Electronic mail" means the transmission of information or communication by the use of the Internet, a computer, a facsimile machine, a pager, a cellular telephone, a video recorder, or other electronic means sent to a person identified by a unique address or address number and received by that person.

(4) ยินยอมรับรู้ให้มีการใช้อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งอยู่ในความควบคุมของตนเพื่อใช้กระทำการตามที่บัญญัติไว้ใน (1) (2) หรือ (3) ของอนุมาตรานี้²

กฎหมายการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของมลรัฐอิลลินอยส์ 720ILCS 5/12-7.5 บัญญัติว่า มาตรา 12-7.5 การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต (Cyberstalking)

(a) บุคคลกระทำการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตเมื่อบุคคลนั้นรู้อยู่แล้วและปราศจากเหตุอันชอบด้วยกฎหมายอย่างน้อยในสองคราวอย่างชัดเจน รั้งความบุคคลอื่นผ่านทางวิธีการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ และ

(1) ในเวลาใด ๆ ได้ส่งคำข่มขู่จะทำร้ายร่างกายในทันทีหรือในอนาคต ล่วงละเมิดทางเพศ หรือกักขังหน่วงเหนี่ยว และคำข่มขู่ที่ส่งโดยตรงไปยังบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว หรือ

² Louisiana Revised Statute 14:40.3 S.40.3

B. Cyberstalking is action of any person to accomplish any of the following:

(1) Use in electronic mail or electronic communication of any words or language threatening to inflict bodily harm to any person or to such person's child, sibling, spouse, or dependent, or physical injury to the property of any person, or for the purpose of extorting money or other things of value from any person.

(2) Electronically mail or electronically communicate to another repeatedly, whether or not conversation ensues, for the purpose of threatening, terrifying, or harassing any person.

(3) Electronically mail or electronically communicate to another and to knowingly make any false statement concerning death, injury, illness, disfigurement, indecent conduct, or criminal conduct of the person electronically mailed or of any member of the person's family or household with the intent to threaten, terrify, or harass.

(4) Knowingly permit an electronic communication device under the person's control to be used for the taking of an action in Paragraph (1), (2), or (3) of this Subsection.

(2) ทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าวมีความกลัวอย่างสมเหตุสมผลว่าจะมีการทำร้ายร่างกายในทันทีหรือในอนาคต ล่วงละเมิดทางเพศ หรือ กักขังหน่วงเหนี่ยว หรือ

(3) รู้ว่ามีการจู่ใจให้บุคคลอื่นกระทำการอันเป็นการละเมิดต่อกฎหมายโดยตรง ต่อบุคคลดังกล่าวหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลนั้น³

(a-5) บุคคลกระทำการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตเมื่อรู้อยู่แล้วและปราศจากเหตุอันชอบด้วยกฎหมายสร้างและดำเนินการจัดการเว็บไซต์หรือเว็บเพจในอินเทอร์เน็ตที่บุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไป หรือบุคคลที่สามารถเข้าถึงได้ในช่วงเวลาหนึ่งหรือตลอดเวลา โดยมีข้อความก่อกวนรังควานบุคคลอื่น และ

(1) ข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายในทันทีหรือในอนาคต ล่วงละเมิดทางเพศ หรือ กักขังหน่วงเหนี่ยว และคำข่มขู่ที่ส่งโดยตรงไปยังบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว หรือ

---

³ 720 ILCS 5/12-7.5

Sec. 12-7.5. Cyberstalking.

(a) A person commits cyberstalking when he or she, knowingly and without lawful justification, on at least 2 separate occasions, harasses another person through the use of electronic communication and:

(1) at any time transmits a threat of immediate or future bodily harm, sexual assault, confinement, or restraint and the threat is directed towards that person or a family member of that person, or

(2) places that person or a family member of that person in reasonable apprehension of immediate or future bodily harm, sexual assault, confinement, or restraint; or

(3) at any time knowingly solicits the commission of an act by any person which would be a violation of this Code directed towards that person or a family member of that person.

(2) ระบุว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าวมีความกลัวอย่างสมเหตุสมผลว่าจะมีการทำร้ายร่างกายในทันทีหรือในอนาคต ล่วงละเมิดทางเพศ หรือกักขังหน่วงเหนี่ยว หรือ

(3) รู้ว่ามีการจู่โจมให้บุคคลอื่นกระทำการอันเป็นการละเมิดต่อกฎหมายโดยตรงต่อบุคคลดังกล่าวหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลนั้น⁴

(b) ในมาตรานี้ให้⁵

---

⁴ 720 ILCS 5/12-7.5

(a-5) A person commits cyberstalking when he or she, knowingly and without lawful justification, creates and maintains an Internet website or webpage which is accessible to one or more third parties for a period of at least 24 hours, and which contains statements harassing another person and:

(1) which communicates a threat of immediate or future bodily harm, sexual assault, confinement, or restraint, where the threat is directed towards that person or a family member of that person, or

(2) which places that person or a family member of that person in reasonable apprehension of immediate or future bodily harm, sexual assault, confinement, or restraint, or

(3) which knowingly solicits the commission of an act by any person which would be a violation of this Code directed towards that person or a family member of that person.

⁵ 720 ILCS 5/12-7.5

"Harass" means to engage in a knowing and willful course of conduct directed at a specific person that alarms, torments, or terrorizes that person.

"Electronic communication" means any transfer of signs, signals, writings, sounds, data, or intelligence of any nature transmitted in whole or in part by a wire, radio, electromagnetic, photoelectric, or photo-optical system. "Electronic communication" includes transmissions by a computer through the Internet to another computer.

“รังควาน” (Harass) หมายถึง มีส่วนร่วมโดยรู้หรือจงใจในการกระทำที่เจาะจงไปยังบุคคลใดโดยเฉพาะเพื่อจะทำให้บุคคลนั้นตระหนก ทรมาน หรือตื่นตกใจ

“การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Communication)” หมายถึง การส่งผ่านเครื่องหมาย สัญญาณ ข้อเขียน เสียง ข้อมูล หรือข้อมูลลับในลักษณะใด ๆ โดยทั้งหมด หรือแต่บางส่วนผ่านทางระบบสาย ระบบวิทยุ คอมพิวเตอร์ คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับไฟฟ้า หรือระบบไฟโตออปติคอล และให้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ หมายความว่ารวมถึง การส่งผ่านข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตจากคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังคอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่งด้วย

กฎหมายการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของมลรัฐวอชิงตัน RCWs Title 9 Chapter 9.61 Section 9.61.260 บัญญัติว่า⁶

มาตรา 9.61.260 การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต (Cyberstalking)

(1) บุคคลกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต ถ้ากระทำโดยมีเจตนาที่จะรังควาน ข่มขู่ ทำให้กลัว ทรมาน ทำให้อับอายต่อบุคคลอื่น ภายใต้พฤติการณ์ที่ไม่ใช่การข่มขู่ทางโทรศัพท์ แต่เป็นการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ต่อบุคคลอื่นหรือบุคคลที่สาม

(a) ใช้คำพูด รูปภาพ หรือภาษา ที่ลามก หยาบไล่น อนาจาร หรือการกระทำที่ส่งไปในทางหยาบไล่น ลามก

(b) ไม่เปิดเผยตัว หรือกระทำซ้ำ ๆ ไม่ว่าจะมีการสนทนาเกิดขึ้นหรือไม่ก็ตาม

⁶ RCW 9.61.260

Cyberstalking.

(1) A person is guilty of cyberstalking if he or she, with intent to harass, intimidate, torment, or embarrass any other person, and under circumstances not constituting telephone harassment, makes an electronic communication to such other person or a third party:

(a) Using any lewd, lascivious, indecent, or obscene words, images, or language, or suggesting the commission of any lewd or lascivious act;

(b) Anonymously or repeatedly whether or not conversation occurs; or

(c) Threatening to inflict injury on the person or property of the person called or any member of his or her family or household.

(c) ชู่ว่าจะทำร้ายร่างกาย หรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลที่รับคำขู่ หรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลนั้น

(5) “การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Communication)” หมายถึง การส่งผ่านข้อมูลทางสายวิทยุ เคเบิลออปติคัล คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า หรือวิธีอื่น ๆ และการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่ได้จำกัดแต่เพียงอีเมลเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงการสื่อสารพื้นฐานทางอินเทอร์เน็ต การบริการวิทยุติดตามตัว และการส่งข้อความทางอิเล็กทรอนิกส์⁷

กฎหมายการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของมลรัฐนอร์ทคาโรไลนา N.C. Gen. Stat. S. 14-196.3

มาตรา 14-196.3 การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต (Cyberstalking)

(a) ให้ใช้คำจำกัดความดังต่อไปนี้กับมาตรานี้⁸

(1) “การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Communication)” หมายถึง การส่งผ่านเครื่องหมาย สัญญาณ ข้อเขียน ภาพ เสียง ข้อมูล หรือข้อมูลลับในลักษณะใด ๆ โดย

⁷ RCW 9.61.260

(5) For purposes of this section, "electronic communication" means the transmission of information by wire, radio, optical cable, electromagnetic, or other similar means.

"Electronic communication" includes, but is not limited to, electronic mail, internet-based communications, pager service, and electronic text messaging.

⁸ N.C. Gen. Stat. S. 14-196.3

S. 14-196.3. Cyberstalking.

(a) The following definitions apply in this section:

(1) Electronic communication. – Any transfer of signs, signals, writing, images, sounds, data, or intelligence of any nature, transmitted in whole or in part by a wire, radio, computer, electromagnetic, photoelectric, or photo-optical system.

(2) Electronic mail. – The transmission of information or communication by the use of the Internet, a computer, a facsimile machine, a pager, a cellular telephone, a video recorder, or other electronic means sent to a person identified by a unique address or address number and received by that person.

ทั้งหมด หรือแต่บางส่วนผ่านทางระบบสาย ระบบวิทยุ คอมพิวเตอร์ คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับไฟฟ้า หรือระบบไฟได้ออปติคอลล

(2) “ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail)” หมายความว่า การส่งต่อของข้อมูล หรือ การสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ เครื่องโทรสาร เครื่องวิทยุติดตามตัว โทรศัพท์เคลื่อนที่ เครื่องบันทึกวีดีโอ หรือ วิธีทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นใดที่ใช้ส่งถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยใช้ที่อยู่หรือหมายเลขที่อยู่เป็นการเฉพาะ และบุคคลผู้นั้นได้รับการสื่อสารนั้น

(b) บุคคลกระทำผิดกฎหมายเมื่อ⁹

(1) ใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Mail) หรือ การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยถ้อยคำ หรือภาษาที่คุกคาม ช่มชู้ว่าจะทำอันตรายต่อร่างกายของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือต่อบุตร พี่น้อง คู่สมรส หรือผู้อยู่ใต้การอุปการะของบุคคลดังกล่าว หรือ จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือ มีวัตถุประสงค์ที่จะกรรโชกทรัพย์ หรือสิ่งของมีค่าจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

⁹ N.C. Gen. Stat. § 14-196.3

(b) It is unlawful for a person to:

(1) Use in electronic mail or electronic communication any words or language threatening to inflict bodily harm to any person or to that person's child, sibling, spouse, or dependent, or physical injury to the property of any person, or for the purpose of extorting money or other things of value from any person.

(2) Electronically mail or electronically communicate to another repeatedly, whether or not conversation ensues, for the purpose of abusing, annoying, threatening, terrifying, harassing, or embarrassing any person.

(3) Electronically mail or electronically communicate to another and to knowingly make any false statement concerning death, injury, illness, disfigurement, indecent conduct, or criminal conduct of the person electronically mailed or of any member of the person's family or household with the intent to abuse, annoy, threaten, terrify, harass, or embarrass.

(4) Knowingly permit an electronic communication device under the person's control to be used for any purpose prohibited by this section.

(2) ส่งอีเมลล์ หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ถึงบุคคลอื่นซ้ำ ๆ ไม่ว่าจะการกระทำจะนำไปสู่การสนทนาหรือไม่ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะข่มเหง ทำให้รำคาญ ข่มขู่ ทำให้หวาดกลัว รั้งควาน หรือทำให้อับอายกับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

(3) ส่งอีเมลล์ หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ถึงบุคคลอื่นโดยรู้ว่าถ้อยคำนั้นเป็นเท็จเกี่ยวกับเรื่องการตาย การบาดเจ็บ อาการการเจ็บป่วย การเสียโฉม การกระทำที่ไม่เหมาะสม หรือการกระทำความผิดอาญาของบุคคลที่ได้รับการสื่อสารนั้น ๆ หรือ ของสมาชิกในครอบครัวของบุคคลนั้น ๆ โดยมีเจตนาที่จะข่มเหง ทำให้รำคาญ ข่มขู่ ทำให้หวาดกลัว รั้งควาน หรือทำให้อับอาย

(4) ยินยอมรับรู้ให้มีการใช้อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งอยู่ในความควบคุมของตนเพื่อใช้กระทำการตามที่ห้ามไว้ในมาตรานี้

กฎหมายการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของมลรัฐมิสซิสซิปปี (MISS.Code.ANN.S.97-45-15)
มาตรา 97-45-15 บัญญัติว่า

(1) บุคคลกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ถือว่าเป็นความผิดตามกฎหมาย¹⁰

---

¹⁰ MISS.CODE.ANN.S. 97-45-15 "Cyberstalking"; penalties.

(1) It is unlawful for a person to:

(a) Use in electronic mail or electronic communication any words or language threatening to inflict bodily harm to any person or to that person's child, sibling, spouse or dependent, or physical injury to the property of any person, or for the purpose of extorting money or other things of value from any person.

(b) Electronically mail or electronically communicate to another repeatedly, whether or not conversation ensues, for the purpose of threatening, terrifying or harassing any person.

(c) Electronically mail or electronically communicate to another and to knowingly make any false statement concerning death, injury, illness, disfigurement, indecent conduct, or criminal conduct of the person electronically mailed or of any member of the person's family or household with the intent to threaten, terrify or harass.

(d) Knowingly permit an electronic communication device under the person's control to be used for any purpose prohibited by this section.

(a) ใช้อีเมลล์ หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ด้วยถ้อยคำหรือภาษาข่มขู่ที่จะทำร้ายร่างกายบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือบุตร พี่น้อง คู่สมรส หรือผู้อยู่ในอุปการะของบุคคลนั้น หรือข่มขู่ที่จะทำลายทรัพย์สินของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือเพื่อจุดประสงค์ขู่เชิญเพื่อให้ได้มาซึ่งเงินหรือของมีค่าอื่นจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

(b) ส่งอีเมลล์ หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ถึงบุคคลอื่นซ้ำ ๆ ไม่ว่าจะการกระทำจะนำไปสู่การสนทนาหรือไม่ เพื่อข่มขู่ ข่มขู่ขวัญ หรือรังควานบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

(c) ส่งอีเมลล์ หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ถึงบุคคลอื่นโดยรู้ว่าถ้อยคำนั้นเป็นเท็จเกี่ยวกับเรื่องการตาย หรือการกระทำผิดทางอาญาของบุคคลที่ได้รับการสื่อสารนั้น ๆ หรือของสมาชิกในครอบครัวของบุคคลนั้นโดยมีเจตนาข่มขู่ ข่มขู่ขวัญ หรือรังควาน

(d) ยินยอมรับรู้ให้มีการใช้อุปกรณ์การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งอยู่ในความควบคุมของตน เพื่อใช้กระทำการตามที่ห้ามในมาตรานี้

จากกฎหมายของมลรัฐมลรัฐหลุยเซียนา อิลลินอยส์ วอชิงตัน นอร์ท คาโรไลนา และมิสซิสซิปปี พทที่จะสามารถอธิบายถึงการกระทำที่ถือได้ว่าเป็นการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้กระทำจะต้องมีการกระทำดังต่อไปนี้

1. ใช้หรือส่งอีเมลล์หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ด้วยถ้อยคำข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือข่มขู่ว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายหรือทำลายทรัพย์สินของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือกระทำการต่อบุตร พี่น้อง คู่สมรส หรือผู้อยู่ในอุปการะของบุคคลดังกล่าว

(1) พิจารณาคำจำกัดความของคำว่า “อีเมลล์” กับ “การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์”

คำว่า “อีเมลล์” นั้นมีการให้คำจำกัดความไว้ในกฎหมายของมลรัฐนอร์ทคาโรไลนา และมลรัฐหลุยเซียนา โดยกฎหมายของทั้งสองมลรัฐได้ให้คำจำกัดความไว้ตรงกันดังนี้ คือ กฎหมายของมลรัฐหลุยเซียนา มาตรา 40.3 A (2) และกฎหมายของมลรัฐนอร์ท คาโรไลนา มาตรา 14-196.3 A (2) “ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Mail)” หมายความว่า การส่งต่อของข้อมูล หรือ การสื่อสารผ่านทางอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ เครื่องโทรสาร เครื่องวิทยุติดตามตัว โทรศัพท์เคลื่อนที่ เครื่องบันทึกวีดีโอ หรือ วิถีทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นใดที่ใช้ส่งถึงบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยใช้ที่อยู่หรือหมายเลขที่อยู่เป็นการเฉพาะ และบุคคลผู้นั้นได้รับการสื่อสารนั้น

จากคำจำกัดความดังกล่าวทำให้ทราบว่าอีเมลล์นั้นไม่ได้จำกัดว่าต้องเป็นการส่งข้อมูลผ่านทางอินเทอร์เน็ตและคอมพิวเตอร์เท่านั้น แม้จะเป็นการส่งทางโทรศัพท์มือถือ หรือด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์อื่นก็ถือว่าเป็นอีเมลล์เช่นกัน แต่มีเงื่อนไขว่าอีเมลล์ที่ส่งนั้นจะต้องมีการเจาะจงตัวผู้รับ

อย่างชัดเจน และการส่งนั้นจะมีชื่อที่อยู่หรือหมายเลขของผู้รับเป็นการเฉพาะด้วย อย่างเช่น ต้องการส่งอีเมลถึงนายแดง และชื่อที่อยู่ทางอีเมลของนายแดง คือ Dang@examplemail.com หรือถ้าเป็นหมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ คือ 088-999-9999 การส่งอีเมลก็จะส่งไปหาผู้รับที่ได้เลือกไว้อย่างเจาะจงและส่งไปตามชื่อที่อยู่อีเมลหรือเบอร์โทรศัพท์ที่ตั้งกตัวอย่างมาแล้วเท่านั้น จะไม่ใช่การส่งอีเมลแบบสุ่มเลือกใครสักคนที่ไม่รู้จัก หรือสุ่มชื่อที่อยู่ทางอีเมลหรือหมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลใดก็ได้เพื่อทำการส่งอีเมล

ส่วนคำว่า “การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์” นั้น มีการให้คำจำกัดความไว้ในกฎหมายของ มลรัฐหลุยเซียนา มลรัฐอิลลินอยส์ มลรัฐวอชิงตัน และมลรัฐนอร์ทคาโรไลนา โดยกฎหมายของ มลรัฐนอร์ทคาโรไลนา และมลรัฐหลุยเซียนาได้ให้คำจำกัดความไว้ค่อนข้างตรงกันดังนี้ คือ กฎหมายของมลรัฐหลุยเซียนา มาตรา 40.3 A (1) และกฎหมายของมลรัฐนอร์ทคาโรไลนา มาตรา 14-196.3 A (1) “การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic communication)” หมายความว่า การส่งผ่านเครื่องหมาย สัญญาณ ข้อเขียน รูปภาพ เสียง ข้อมูล หรือข้อมูลลับ ในลักษณะใด ๆ ผ่านทางระบบสาย ระบบวิทยุ คอมพิวเตอร์ คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับไฟฟ้า หรือระบบไฟได้ออปติคอล โดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วน ส่วนกฎหมายของ มลรัฐอิลลินอยส์ มาตรา 12-7.5 ได้บัญญัติไว้ตรงกันกับของสองมลรัฐข้างต้น แต่ได้มีการเพิ่มเติมว่าให้การส่งผ่านข้อมูลนั้นหมายรวมถึง การส่งผ่านข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตจาก คอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งไปยังคอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่งด้วย และกฎหมายของมลรัฐวอชิงตัน มาตรา 9.61.260 (5) ยังได้ให้คำจำกัดความว่า การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ไม่ได้จำกัดแต่เพียงอีเมลเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงการสื่อสารพื้นฐานทางอินเทอร์เน็ต การบริการวิทยุติดตามตัว และการส่งข้อความทางอิเล็กทรอนิกส์

จากคำจำกัดความของคำว่า “อีเมล” และ “การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์” ทำให้ทราบว่าสิ่งที่ส่งถึงผู้รับนั้นไม่ได้จำกัดอยู่ที่การส่งอีเมลเท่านั้นแต่ยังรวมถึงการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในระบบอื่นอีกด้วย และการส่งข้อมูลนั้นจะเป็นการส่งทางอิเล็กทรอนิกส์โดยทั้งหมดหรือแต่เพียงบางส่วนก็ได้ แต่มีเงื่อนไขสำคัญอยู่ที่การส่งนั้นต้องมีการเจาะจงบุคคลผู้รับอย่างชัดเจน

(2) พิจารณาถึงสิ่งที่ส่งไปยังผู้รับ

กฎหมายการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของแต่ละมลรัฐได้บัญญัติถึงสิ่งผู้กระทำส่งถึงผู้รับไว้ดังนี้ กฎหมายของมลรัฐหลุยเซียนา มาตรา 40.3 A (1) และกฎหมายของมลรัฐนอร์ทคาโรไลนา มาตรา 14-196.3 A (1) ได้บัญญัติไว้ตรงกัน ได้แก่ เครื่องหมาย (sign) สัญญาณ

(signal) ข้อเขียน (writing) รูปภาพ (image) เสียง (sound) ข้อมูล (data) หรือข้อมูลลับในลักษณะใด ๆ (intelligence of any nature).

ดังนั้น สิ่งที่ส่งไปถึงผู้รับจึงไม่ได้จำกัดเพียงแต่ถ้อยคำ หรือข้อความเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการส่งเครื่องหมาย สัญลักษณ์ รูปภาพ เสียง หรือข้อมูลใด ๆ อีกด้วย และกฎหมายของมลรัฐวอชิงตัน มาตรา 9.61.260 ยังได้ขยายความถึงลักษณะของสิ่งที่ส่งด้วยว่า เป็นการส่งผ่านข้อมูล ถ้อยคำ รูปภาพ หรือสิ่งใด ๆ ที่มีลักษณะลามก หยาบไล่นอน อนาจาร

(3) พิจารณาถึงการ “ข่มขู่”

กฎหมายการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตนั้นไม่ได้ใช้คำว่า “ข่มขู่” (Threat) คำเดียวเท่านั้น แต่ได้ใช้คำอื่นอีกด้วย กล่าวคือ กฎหมายของมลรัฐอิลลินอยส์ นั้น มาตรา 12-7.5 (a) ได้ใช้คำว่า “รังควาน” (Harass) ด้วย และได้ให้คำจำกัดความ ของคำว่า “รังควาน” (Harass) ไว้ใน 12-7.5 (b) ว่าหมายถึง มีส่วนร่วมโดยรู้หรือจงใจในการกระทำที่เจาะจงไปยังบุคคลใดโดยเฉพาะ เพื่อจะทำให้บุคคลนั้นตระหนก (alarms) ทรมาน (torments) หรือตื่นตกใจ (terrorizes) ส่วนกฎหมายของมลรัฐโรดไอแลนด์ มาตรา 11-52-4.2 (a) นั้น ก็ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “รังควาน” (Harass) ไว้คล้ายกันคือ รู้และจงใจในการกระทำที่เจาะจงต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะ เพื่อทำให้บุคคลนั้นหวาดกลัวอย่างหนัก รำคาญ หรือเป็นการก่อกวนบุคคลอื่น โดยไม่มีเหตุอันชอบด้วยกฎหมายมารองรับ¹¹

ดังนั้น การกระทำของผู้กระทำจึงไม่ได้มีแต่การกระทำอันเป็นการข่มขู่ทำให้หวาดกลัวเท่านั้น แต่ถ้าการกระทำดังกล่าวเป็นการรังควานบุคคลอื่นในลักษณะที่ทำให้บุคคลอื่นตกใจ ทรมาน รำคาญ ก็ให้ถือว่าเป็นการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตด้วย

ส่วนลักษณะของการข่มขู่จำเป็นต้องเป็นการข่มขู่ที่ทำให้บุคคลผู้รับเกิดความรู้สึกหวาดกลัวด้วย กฎหมายของหลายมลรัฐจึงได้กำหนดลักษณะของการข่มขู่ไว้ดังนี้ คือ กฎหมายของมลรัฐหลุยเซียนา มาตรา 40.3 B (1) กฎหมายของมลรัฐวอชิงตัน มาตรา 9.61.260 (1) (c) และกฎหมายของมลรัฐมิสซิสซิปปี มาตรา 97-45-15 (1) (a) กำหนดไว้ตรงกันคือ ต้องเป็นการข่มขู่ว่าจะทำอันตรายต่อร่างกาย ทำลายหรือก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สิน ส่วนกฎหมายของ

¹¹ Ri. GEN. LAW S. 11-52-4.2

(a) ..... "harasses" means following a knowing and willful course of conduct directed at a specific person which seriously alarms, annoys, or bothers the person, and which serves no legitimate purpose.

มลรัฐอิลลินอยส์ มาตรา 5/12-7.5 (a) (1) นอกจาก การข่มขู่ว่าจะเกิดอันตรายต่อร่างกาย อันตรายทางเพศ ยังเพิ่มการกักขัง หรือหน่วงเหนี่ยวเข้าไปด้วย ในขณะที่กฎหมายของมลรัฐ นอร์ทคาโรไลนา มาตรา 14-196.3 (b) (1) ได้รวมถึงการกรรโชกทรัพย์ หรือสิ่งของมีค่าด้วย

นอกจากนี้กฎหมายของมลรัฐโรดไอแลนด์ มาตรา 11-52-4.2 (a) ยังบัญญัติว่าการ กระทำนั้นต้องเป็นการกระทำที่เป็นเหตุให้บุคคลปกติเกิดความทันทุกข์ทรมานอย่างร้ายแรงทาง อารมณ์ หรือตกอยู่ในความหวาดกลัวว่าจะถูกทำร้ายร่างกายอีกด้วย¹²

(4) พิจารณาถึงบุคคลที่ถูกข่มขู่

ในการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเตอร์เน็ตนั้นผู้กระทำจะข่มขู่บุคคลที่เลือกไว้แล้ว อย่างเจาะจง มีการรวบรวมข้อมูลและรายละเอียดของบุคคลที่เลือก มีชื่อที่อยู่ของอีเมลหรือ หมายเลขที่จะทำการติดต่อไว้โดยเฉพาะ จะไม่มีการเลือกสุ่มใครขึ้นมา กฎหมายของมลรัฐ อิลลินอยส์ มาตรา 5/12-7.5 (a) (1) ได้กำหนดไว้ว่าการข่มขู่จำเป็นต้องเป็นการกระทำโดยตรงต่อ บุคคลหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว ส่วนกฎหมายของมลรัฐหลุยเซียนา มาตรา 40.3 B (1) กฎหมายของมลรัฐมิสซิสซิปปี มาตรา 97-45-15 (1) (a) กฎหมายของมลรัฐนอร์ท คาโรไลนา มาตรา 14-196.3 (b) (1) ได้กำหนดไว้ตรงกันว่า การข่มขู่ได้กระทำต่อบุคคลใด บุคคลหนึ่ง หรือ บุตร พี่น้อง คู่สมรส ผู้อยู่ในการอุปการะของบุคคลดังกล่าว

ดังนั้น ผู้กระทำอาจไม่ได้ข่มขู่บุคคลที่ตนเลือกไว้โดยตรง แต่อาจใช้วิธีข่มขู่พี่น้อง บุตร สามีหรือภรรยา ผู้อยู่ในการอุปการะ หรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว และยังรวมถึง บุคคลผู้มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับเหยื่อด้วย

2. ใช้หรือส่งอีเมลหรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ถึงบุคคลอื่นในลักษณะซ้ำ ๆ อย่าง ต่อเนื่อง

กฎหมายของมลรัฐหลุยเซียนา มาตรา 40.3 B (2) กฎหมายของมลรัฐมิสซิสซิปปี มาตรา 97-45-15 (1) (b) และกฎหมายของมลรัฐกฎหมายของมลรัฐนอร์ทคาโรไลนา มาตรา

¹² Ri. GEN. LAW S. 11-52-4.2

(a) ..... The course of conduct must be of a kind that would cause a reasonable person to suffer substantial emotional distress, or be in fear of bodily injury.

14-196.3 (b) (2) ได้กำหนดว่า ต้องเป็นการส่งอีเมลล์หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ถึงบุคคลอื่นในลักษณะซ้ำ ๆ ไม่ว่าจะกระทำจะนำไปสู่การสนทนาหรือไม่

พิจารณาได้ว่าที่ ต้องมีการกำหนดว่าให้มีการส่งถึงบุคคลอื่นในลักษณะซ้ำ ๆ นั้น ก็เนื่องจากการส่งข้อความหรือข้อความข่มขู่เพียงครั้งเดียวแล้วหายไปเลย ย่อมไม่อาจทำให้ผู้รับเกิดความหวาดกลัวได้ หรือหวาดกลัวแต่เพียงเล็กน้อยแล้วก็ไม่ใส่ใจอีกก็ได้ เพราะอาจคิดว่าเป็นการส่งผิดหรือล้อเล่นก็ได้ แต่ถ้ามีข้อความข่มขู่ส่งไปถึงผู้รับในลักษณะซ้ำ ๆ กัน ผู้รับย่อมหวาดกลัวว่าสิ่งที่ข่มขู่อาจเกิดขึ้นจริงเมื่อไหร่ก็ได้ และเกิดความตื่นตระหนก ตกใจกลัว และเพื่อให้เกิดความแน่ชัดในเรื่องดังกล่าวกฎหมายของมลรัฐอิลลินอยส์ มาตรา 12-7.5 (a) จึงได้บัญญัติว่า ต้องมีการกระทำอย่างน้อยสองครั้ง

ส่วนกฎหมายของมลรัฐวอชิงตัน มาตรา 9.61.260 (1) (b) นั้นได้บัญญัติเพิ่มเติมจากการกระทำซ้ำ ๆ ว่า “ไม่เปิดเผยตัว” อีกด้วย กล่าวคือผู้กระทำจะไม่กระทำการสิ่งใดที่อาจเป็นการเปิดเผยตัวตน หรือแสดงตัวให้ผู้รับล่วงรู้

นอกจากนี้ กฎหมายของมลรัฐโรดไอแลนด์ มาตรา 11-52-4.2 (a) ยังได้กำหนดให้มีการกระทำที่ต่อเนื่องให้เห็นเป็นระยะเวลาหนึ่งด้วย¹³

3. ส่งอีเมลล์หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ถึงบุคคลอื่นโดยรู้ว่าข้อความนั้นเป็นเท็จ

กฎหมายการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของมลรัฐนอร์ทคาโรไลนา มาตรา 14-196.3 (b) (3) ของมลรัฐรัฐหลุยเซียนา มาตรา 40.3 B (3) และของมลรัฐมิสซิสซิปปี มาตรา 97-45-15 (1) (c) ได้บัญญัติไว้ตรงกัน คือ การส่งอีเมลล์ หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ถึงบุคคลอื่น โดยรู้ว่าข้อความนั้นเป็นเท็จเกี่ยวกับเรื่องการตาย การบาดเจ็บ การเจ็บป่วย การเสียโฉม การกระทำไม่เหมาะสม หรือการกระทำผิดทางอาญาของบุคคลที่ได้รับการสื่อสารนั้น ๆ หรือของสมาชิกในครอบครัว ของบุคคลนั้น ๆ กฎหมายถือว่าเป็นความผิด

อย่างไรก็ดี กฎหมายของมลรัฐอิลลินอยส์ มลรัฐวอชิงตัน และมลรัฐโรดไอแลนด์ไม่ได้บัญญัติถึงการส่งข้อความอันเป็นเท็จให้กับผู้รับการสื่อสารหรือคนในครอบครัวว่าเป็นการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต

¹³ Ri. GEN. LAW S. 11-52-4.2

(a) ..... “Course of conduct” means a pattern of conduct composed of a series of acts over a period of time, evidencing a continuity of purpose.

4. ยินยอมรับรู้ให้มีการใช้อุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งอยู่ในความควบคุมของตนเพื่อใช้
กระทำการตามที่บัญญัติไว้ว่าการกระทำใดเป็นการกระทำผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต

ในบทบัญญัติเรื่องการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของมลรัฐรัฐหลุยเซียนา มลรัฐมิสซิสซิปปี และของมลรัฐนอร์ทคาโรไลนาได้บัญญัติเอาผิดกับบุคคลที่รู้เห็นเป็นใจในการกระทำผิดด้วย กล่าวคือยินยอมให้ผู้อื่นใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ที่อยู่ในความครอบครองดูแลของตนไปใช้ในการกระทำผิด¹⁴ แต่กฎหมายของมลรัฐอิลลินอยส์ มลรัฐวอชิงตัน และมลรัฐโรดไอแลนด์ไม่ได้กล่าวถึงการกระทำผิดในลักษณะดังกล่าวของผู้ครอบครองอุปกรณ์ทางอิเล็กทรอนิกส์

5. ใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในการชักจูงให้บุคคลที่สามกระทำการอันละเมิดต่อ
กฎหมายแทนตน

มีการบัญญัติการกระทำลักษณะนี้ไว้ในกฎหมายของมลรัฐอิลลินอยส์ มาตรา 12-7.5 (a) (3) กล่าวคือแทนที่จะกระทำการผิดกฎหมายต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเสียเอง ผู้กระทำกลับใช้การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ในการชักจูงใจให้มีบุคคลที่สามที่ไม่รู้จักเหยื่อของตนดำเนินการหรือกระทำการอันละเมิดต่อกฎหมายที่บัญญัติไว้ต่อเหยื่อแทนตน ตัวอย่างเช่น คดีที่นาย Gary Dellapenta ปลอมตัวเป็นเหยื่อแล้วลงข้อความในโฆษณาทางอินเทอร์เน็ตว่าตนเฝ้าฝันว่าจะถูกข่มขืน และลงชื่อที่อยู่ พร้อมเบอร์โทรศัพท์ของเหยื่อเอาไว้ ทำให้มีชาย 6 คนที่ได้อ่านข้อความดังกล่าวไปหาเหยื่อถึงบ้านในกลางดึกคืนหนึ่ง และมีโทรศัพท์ที่ผู้โทรหาใช้ถ้อยคำลามก อนาจารต่อเหยื่อเป็นจำนวนมาก¹⁵

กฎหมายของมลรัฐหลุยเซียนา มลรัฐวอชิงตัน มลรัฐหลุยเซียนา มลรัฐมิสซิสซิปปี มลรัฐนอร์ทคาโรไลนา และมลรัฐโรดไอแลนด์ไม่ได้บัญญัติถึงการกระทำในลักษณะนี้เอาไว้

6. สร้างและดำเนินการจัดการเว็บไซต์ที่มีข้อความข่มขู่ หรือรังควานผู้อื่น

มีการบัญญัติการกระทำรูปแบบนี้ไว้ในกฎหมายของมลรัฐอิลลินอยส์ มาตรา 12-7.5 (a) 5) บุคคลกระทำความผิดเมื่อรู้อยู่แล้วและปราศจากเหตุอันชอบด้วยกฎหมายสร้างและดำเนินการ

¹⁴ “Knowingly permit an electronic communication device under the person's control to be used for the taking of an action.”

¹⁵ Greg Miller and Davan Maharaj, “Chilling Cyber-Stalking Case Illustrates New Breed of Crime,” <<http://articles.latimes.com/1999/jan/23/business/fi-799>> อ้างอิงวันที่ 22 ก.พ. 2552

จัดการเว็บไซต์หรือเว็บเพจในอินเทอร์เน็ตที่บุคคลตั้งแต่หนึ่งคนขึ้นไปหรือบุคคลที่สามารถเข้าถึงได้ในเวลาหนึ่งหรือตลอดเวลา โดยมีข้อความข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายในทันทีหรือในอนาคต ล่วงละเมิดทางเพศ หรือกักขังหน่วงเหนี่ยว และคำข่มขู่ที่ส่งโดยตรงไปยังบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าว หรือ ลงข้อมูลว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลดังกล่าวอย่างสมเหตุสมผลว่าจะมีการทำร้ายร่างกายในทันทีหรือในอนาคต ล่วงละเมิดทางเพศ หรือกักขังหน่วงเหนี่ยว หรือมีการชักจูงให้บุคคลที่สามารถทำการฝ่าฝืนกฎหมายต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลนั้น

ในมลรัฐอื่นอย่างเช่น มลรัฐวอชิงตัน มลรัฐรัฐโรดไอแลนด์ มลรัฐลุยเซียนา มลรัฐมิสซิสซิปปี และมลรัฐนอร์ทคาโรไลนาไม่ได้มีการบัญญัติให้การสร้างเว็บไซต์ขึ้นมาเพื่อรังควานหรือข่มขู่ผู้อื่นโดยเฉพาะเป็นความผิด

3.1.2 องค์ประกอบของในส่วนของกรกระทำภายใน (mens rea)

องค์ประกอบภายใน ผู้ที่กระทำการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตจะต้องมีเจตนาตามที่กฎหมายในแต่ละมลรัฐบัญญัติไว้

กฎหมายของมลรัฐนอร์ทคาโรไลนา มาตรา 14-196.3 (b) (3) ได้บัญญัติไว้ว่าผู้กระทำต้องมีองค์ประกอบภายในดังนี้ คือ “โดยเจตนาข่มเหง รบกวน ข่มขู่ ทำให้หวาดกลัว รังควาน หรือทำให้อับอาย”¹⁶

กฎหมายของมลรัฐลุยเซียนา มาตรา 40.3 B (2) และกฎหมายของมลรัฐมิสซิสซิปปี มาตรา 97-45-15 ได้กำหนดไว้เหมือนกันว่าผู้กระทำต้องมีองค์ประกอบภายในดังนี้ คือ “โดยเจตนาข่มขู่ ทำให้หวาดกลัว หรือรังควาน”¹⁷

¹⁶ N.C. GEN. STAT. ANN. S. 14-196.3

(b) (3) “.....with the intent to abuse, annoy, threaten, terrify, harass, or embarrass.”

¹⁷ Louisiana Revised Statute 14:40.3 S.40.3 B (3) , MISS.CODE.ANN.S. 97-45-15 (1) (c)

“.....with the intent to threaten, terrify or harass.”

อย่างไรก็ดีกฎหมายของมลรัฐมิสซิสซิปปี มาตรา 97-45-15 (1) (a) ได้บัญญัติเจตนาพิเศษไว้ด้วย คือ “เพื่อจุดประสงค์ที่จะขู่เข็ญให้ได้มาซึ่งเงินหรือสิ่งของมีค่าอื่นจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง”¹⁸

กฎหมายของมลรัฐวอชิงตัน มาตรา 9.61.260 (1) ได้บัญญัติไว้ว่าผู้กระทำต้องมีความประสงค์ประกอบภายในดังนี้ คือ “โดยเจตนารังควาน ข่มขู่ ทรมาน ทำให้อับอาย”¹⁹

กฎหมายของมลรัฐอิลลินอยส์ มาตรา 12-7.5 ได้บัญญัติไว้ว่า “บุคคลกระทำการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตเมื่อบุคคลนั้นรู้และปราศจากเหตุอันชอบด้วยกฎหมายอย่างน้อยในสองคราวอย่างชัดแจ้ง รังควานบุคคลอื่น.....”²⁰ และได้ให้คำจำกัดความของคำว่า “รังควาน” หมายถึง มีส่วนร่วมโดยรู้หรือจงใจในการกระทำที่เจาะจงไปยังบุคคลใดโดยเฉพาะเพื่อจะทำให้บุคคลนั้น ตระหนก ทรมาน หรือตื่นตกใจ²¹

จากที่กล่าวมาข้างต้นทำให้พิจารณาได้ว่า การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตผู้กระทำต้องมีความประสงค์ประกอบในส่วนขององค์ประกอบภายในว่า ต้องมีเจตนาข่มขู่ รังควาน ทำให้หวาดกลัว ทำให้อับอาย ทำให้ตระหนก

ดังนั้นถ้าบุคคลใดมีเจตนาเพียงแค่อยกข้อบุคคล หรือไม่มีเจตนาภายในดังที่กล่าวมา การกระทำของบุคคลนั้นย่อมขาดองค์ประกอบภายใน ไม่ถือว่าเป็นการกระทำการข่มขู่ทาง

¹⁸ MISS.CODE.ANN.S. 97-45-15 (1) (a)

“.....for the purpose of extorting money or other things of value from any person.”

¹⁹ WASH.REV.CODE.ANN. RCW 9.61.260 (1)

“.....with intent to harass, intimidate, torment, or embarrass any other person,”

²⁰ 720 ILCS 5/12-7.5

(a) A person commits cyberstalking when he or she, knowingly and without lawful justification, on at least 2 separate occasions, harasses another person through the use of electronic communication and :

²¹ 720 ILCS 5/12-7.5

(b) "Harass" means to engage in a knowing and willful course of conduct directed at a specific person that alarms, torments, or terrorizes that person.

อินเทอร์เน็ต ยกตัวอย่างเช่น การส่งสแปมเมลที่ผู้ส่งไม่มีเจตนาข่มขู่ผู้รับ การกระทำดังกล่าวจึงไม่ใช่การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต

3.2 เหตุที่กฎหมายยกเว้นความผิด

กฎหมายข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของบางมลรัฐจะบัญญัติเหตุที่กฎหมายยกเว้นความผิดเอาไว้ กล่าวคือ แม้ว่าการกระทำนั้นจะครบองค์ประกอบที่กฎหมายบัญญัติไว้ แต่กฎหมายไม่ถือว่าเป็นความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเหตุที่กฎหมายยกเว้นความผิดนี้บางรัฐบัญญัติเอาไว้ต่างกัน หรือบางรัฐก็ไม่ได้มีการบัญญัติเหตุที่กฎหมายยกเว้นความผิดเอาไว้

ในกฎหมายของมลรัฐหลุยเซียนา มาตรา 40.3 E บัญญัติว่า “มาตรานี้ไม่บังคับใช้กับการกระทำที่สงบ ปราศจากความรุนแรง หรือไม่ได้เป็นการข่มขู่ โดยมีเจตนาเพื่อการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง หรือแพร่ข้อมูลที่ชอบด้วยกฎหมายแก่บุคคลอื่น”²²

กฎหมายของมลรัฐมิสซิสซิปปี มาตรา 97-45-15 (3) และกฎหมายของมลรัฐนอร์ท คาโรไลนา มาตรา 14-196.3 (e) ได้บัญญัติไว้เหมือนกันว่า “มาตรานี้ไม่บังคับใช้กับการกระทำที่สงบ ปราศจากความรุนแรง หรือไม่ได้เป็นการข่มขู่ โดยมีเจตนาเพื่อการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง หรือแพร่ข้อมูลที่ชอบด้วยกฎหมายแก่บุคคลอื่น ห้ามตีความมาตรานี้กระทบการกระทำที่ได้รับความคุ้มครองภายใต้รัฐธรรมนูญ ซึ่งรวมถึงการปราศรัย การประท้วง หรือการชุมนุม”²³

ส่วนมลรัฐวอชิงตัน มลรัฐโรดไอแลนด์ และมลรัฐอิลลินอยส์ไม่ได้มีการบัญญัติข้อยกเว้นเอาไว้

²² Louisiana Revised Statute 14:40.3 S.40.3

E. This Section does not apply to any peaceable, nonviolent, or nonthreatening activity intended to express political views or to provide lawful information to others.

²³ N.C. Gen. Stat. S. 14-196.3

(e) This section does not apply to any peaceable, nonviolent, or nonthreatening activity intended to express political views or to provide lawful information to others. This section shall not be construed to impair any constitutionally protected activity, including speech, protest, or assembly

3.3 การกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตโดยมีเหตุฉกรรจ์

หัวข้อนี้จะกล่าวถึงการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตที่กระทำซ้ำ การกระทำความผิดโดยใช้ความรุนแรง และการกระทำความผิดในระหว่างที่ศาลมีคำสั่งห้ามชั่วคราว

3.3.1 การกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตที่กระทำซ้ำ

กฎหมายของมลรัฐวอชิงตันบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำซ้ำไว้ใน มาตรา 9.61.260 (3) ดังนี้ “การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตถือว่าเป็นความผิดอาญาร้ายแรงประเภท C หากมี (a) ผู้กระทำความผิดที่เคยถูกตัดสินว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการรังควาน ดังที่นิยามไว้ในมาตรา 9A.46.060 ต่อเหยื่อรายเดิม หรือสมาชิกในครอบครัวของเหยื่อรายเดิม.....”²⁴

กฎหมายของมลรัฐโรดไอแลนด์บัญญัติเกี่ยวกับการกระทำซ้ำไว้ใน มาตรา 11-52-4.2 (b) “การกระทำผิดครั้งที่สอง หรือ การกระทำความผิดครั้งถัดไปตามอนุมาตรา (a) ถือว่าเป็นความผิดอาญาชั้นร้ายแรง ต้องโทษจำคุกไม่น้อยกว่า 2 ปี ปรับไม่เกิน 6,000 ดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ”²⁵

กฎหมายของมลรัฐอิลลินอยส์บัญญัติเกี่ยวกับการกระทำซ้ำไว้ใน มาตรา 5/12-7.5 (c) ว่า “การตัดสินลงโทษ การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตถือว่าเป็นความผิดอาญาชั้นร้ายแรงประเภทที่ 4

²⁴ RCW. 9.61.260

(3) Cyberstalking is a class C felony if either of the following applies:

(a) The perpetrator has previously been convicted of the crime of harassment, as defined in RCW 9A.46.060, with the same victim or a member of the victim's family or household.....

²⁵ Ri. GEN. LAW S. 11-52-4.2

(b) A second or subsequent conviction under subsection (a) of this section shall be deemed a felony punishable by imprisonment for not more than two (2) years, by a fine of not more than six thousand dollars (\$6,000), or both.

การลงโทษครั้งที่สองหรือครั้งต่อมา สำหรับการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตถือว่าเป็นความผิดอาญาชั้นร้ายแรงประเภทที่ 3²⁶

กฎหมายของมลรัฐมิสซิสซิปปีบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำซ้ำไว้ใน มาตรา 97-45-15 (2) (b) ว่า ถ้ามีการกระทำความผิดต่อไปนี้ ถือว่าบุคคลนั้นกระทำความผิดอาญาชั้นร้ายแรงต้องโทษจำคุกไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้า (iv) บุคคลที่เคยถูกตัดสินว่ากระทำความผิดตามมาตรานี้หรือหรือตามกฎหมายที่คล้ายคลึงกับมาตรานี้ของรัฐอื่น หรือ เขตปกครองย่อยของรัฐอื่น หรือสหพันธรัฐ²⁷

กฎหมายของมลรัฐหลุยเซียนาบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำซ้ำไว้ใน มาตรา 40.3 C. (2) ว่า “หากมีการกระทำความผิดครั้งที่สองเกิดขึ้นภายในเวลา 7 ปี หลังจากถูกตัดสินว่ากระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตในครั้งแรก ผู้กระทำความผิดต้องโทษจำคุกไม่น้อยกว่า 180 วัน แต่ไม่เกิน 3 ปี และอาจถูกปรับไม่เกิน 5,000 ดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ”²⁸

และมาตรา 40.3 C. (3) บัญญัติว่า “หากมีการกระทำความผิดครั้งที่สามเกิดขึ้นหรือมีครั้งที่ถัดมาภายในเวลา 7 ปี หลังจากมีการกระทำความผิดฐานเฝ้าติดตามและข่มขู่ครั้งก่อนหน้า

²⁶ 720 ILCS 5/12-7.5

(c) Sentence. Cyberstalking is a Class 4 felony. A second or subsequent conviction for cyberstalking is a Class 3 felony.

²⁷ MISS.CODE.ANN.S. 97-45-15

(2) (b) If any of the following apply, the person is guilty of a felony punishable by imprisonment for not more than five (5) years or a fine of not more than Ten Thousand Dollars (\$10,000.00), or both:

(iv) The person has been previously convicted of violating this section or a substantially similar law of another state, a political subdivision of another state, or of the United States.

²⁸ Louisiana Revised Statute 14:40.3 S.40.3 C

(2) Upon a second conviction occurring within seven years of the prior conviction for cyberstalking, the offender shall be imprisoned for not less than one hundred and eighty days and not more than three years, and may be fined not more than five thousand dollars, or both.

ผู้กระทำความผิดต้องโทษจำคุกไม่น้อยกว่า 2 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี และอาจถูกปรับไม่เกิน 5,000 ดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ”²⁹

กฎหมายของมลรัฐหลุยเซียนาได้บัญญัติเรื่องการกระทำความผิดซ้ำแตกต่างจากมลรัฐอื่น ๆ ที่กล่าวมา กล่าวคือ มีการบัญญัติเงื่อนไขของระยะเวลาในการกระทำความผิดซ้ำ และผู้กระทำจะต้องรับโทษหนักขึ้นถ้าการกระทำครั้งที่สองเกิดขึ้นภายในระยะเวลา 7 ปี หลังจากการกระทำความผิดครั้งแรกเกิดขึ้น

ส่วนมลรัฐนอร์ทคาโรไลน่านั้นไม่ได้มีการบัญญัติเรื่องการกระทำความผิดซ้ำเอาไว้

จากที่กล่าวมาข้างต้นพิจารณาได้ว่าการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตซ้ำ กฎหมายจะถือว่าบุคคลผู้กระทำความผิดซ้ำเป็นบุคคลที่กระทำความผิดอาญาร้ายแรง และโทษที่ต้องรับนั้นเป็นโทษจำคุก หรือปรับในจำนวนสูง หรืออาจทั้งจำทั้งปรับ

3.3.2 การกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้ข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรง

การกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต โดยมีการข่มขู่ว่าจะใช้ความรุนแรงนั้นถือว่าเป็นการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตโดยมีเหตุฉกรรจ์ การกระทำความผิดในลักษณะนี้ต้องมีการข่มขู่ที่ทำให้ผู้รับการข่มขู่ดังกล่าวเชื่อว่าการข่มขู่ที่น่าจะเกิดขึ้นจริงและเกิดความหวาดกลัวว่าจะเกิดกับตนหรือบุคคลในครอบครัวของตน การข่มขู่ในลักษณะนี้อาจเพิ่มระดับความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จนเกิดการกระทำต่อร่างกายหรือชีวิตของเหยื่อขึ้นจริง ๆ หรือเหยื่อเชื่อว่ามีอาการทำตามที่ได้ข่มขู่ไปแล้ว โดยกฎหมายของมลรัฐอิลลินอยส์ได้บัญญัติเอาไว้อย่างชัดเจน ในมาตรา 5/12-7.5 (a) (1) ว่า “ในเวลาใด ๆ ได้ส่งคำข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายในทันทีหรือในอนาคต ล่วงละเมิดทางเพศ หรือกักขังหน่วงเหนี่ยว และคำข่มขู่ที่ส่งโดยตรงไปยังบุคคลนั้น หรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลนั้น” หรือ (a) (2) “ทำให้บุคคลนั้นหรือสมาชิกในครอบครัวของบุคคลนั้นมีความกลัวอย่างสมเหตุสมผลว่าจะมีการทำร้ายร่างกายในทันทีหรือในอนาคต ล่วงละเมิดทางเพศ หรือกักขังหน่วงเหนี่ยว”

²⁹ Louisiana Revised Statute 14:40.3 S.40.3 C

(3) Upon a third or subsequent conviction occurring within seven years of a prior conviction for stalking, the offender shall be imprisoned for not less than two years and not more than five years and may be fined not more than five thousand dollars, or both.

ในกฎหมายของมลรัฐวอชิงตัน มาตรา 9.61.260 (3) (b) บัญญัติว่า “ผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้องกับการกระทำที่ห้ามไว้ในอนุมาตรา (1) (c) ของมาตรานี้ โดยข่มขู่ว่าจะฆ่าบุคคลที่ถูกข่มขู่หรือบุคคลอื่น ๆ”³⁰

จากบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวพิจารณาได้ว่านอกจากผู้กระทำจะได้กระทำการอันเป็นการข่มขู่ ทำให้หวาดกลัว หรือรังควานแล้ว ถ้าจะเป็นการกระทำความผิดโดยมีเหตุจูงใจ ผู้กระทำจะต้องข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายหรือ ข่มขู่ว่าจะฆ่า กักขังหน่วงเหนี่ยว และได้มีการลงมือกระทำการตามที่ได้ข่มขู่เช่นนั้นจริง

3.3.3 การกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตในระหว่างที่ศาลมีคำสั่งห้ามชั่วคราว

กฎหมายของมลรัฐวอชิงตัน มาตรา 9.61.260 (3) (a) บัญญัติว่า “การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตถือว่าเป็นความผิดอาญาชั้นร้ายแรงประเภท C หาก (a) ผู้กระทำความผิดเคยถูกตัดสินว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการรังควานตามที่ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 9A.46.060 ต่อเหยื่อคนเดียวกัน หรือต่อสมาชิกในครอบครัวของเหยื่อรายเดิม หรือต่อบุคคลที่ได้มีการเจาะจงระบุไว้ โดยเฉพาะในคำสั่งห้ามติดต่อ หรือคำสั่งห้ามมิให้รังควานภายในรัฐนี้หรือรัฐใด ๆ”³¹

กฎหมายของมลรัฐโรดไอแลนด์ มาตรา 11-52-4.3 บัญญัติว่า การฝ่าฝืนคำสั่งให้งดเว้นการกระทำ (a) “เมื่อมีคำสั่งให้งดเว้นการกระทำหรือมีคำสั่งของศาลมิให้บุคคลกระทำการใดโดยศาลที่มีอำนาจตัดสินคดี มีคำสั่งห้ามบุคคลหนึ่งรังควานบุคคลอีกคนหนึ่ง และบุคคลที่ได้รับคำสั่งห้ามได้กระทำความผิดอาญาตามมาตรา 11-52-4.2 ต่อบุคคลที่ศาลมีคำสั่งคุ้มครอง

³⁰ RCW. 9.61.260 (3)

(b) The perpetrator engages in the behavior prohibited under subsection (1) (c) of this section by threatening to kill the person threatened or any other person.

³¹ RCW. 9.61.260

(3) Cyberstalking is a class C felony if either of the following applies:
 (a) The perpetrator has previously been convicted of the crime of harassment, as defined in RCW 9A.46.060, with the same victim or a member of the victim's family or household or any person specifically named in a no-contact order or no-harassment order in this or any other state; or

บุคคลที่ฝ่าฝืนคำสั่งถือว่ากระทำความผิดอาญาชั้นร้ายแรง ต้องรับโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 6,000 ดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ”³²

และมาตรา 11-52-4.3 (b) บัญญัติว่า “การกระทำครั้งที่สองหรือครั้งถัดไปตามอนุมาตรา (a) ของมาตรานี้ ต้องโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี ปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ”³³

กฎหมายของมลรัฐมิสซิสซิปปี มาตรา 97-45-15 (2) (b) บัญญัติว่า “หากมีการกระทำความผิดต่อไปนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดอาญาชั้นร้ายแรง ต้องโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือ ปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ”³⁴

---

³² Ri. GEN. LAW S. 11-52-4.3

(a) Whenever there is a restraining order or injunction issued by a court of competent jurisdiction enjoining one person from harassing another person, and the person so enjoined is convicted of the crime as set forth in section 11-52-4.2 for actions against the person protected by the court order or injunction, he or she shall be guilty of a felony which shall be punishable by imprisonment for not more than two (2) years, or by a fine of not more than six thousand dollars (\$6,000), or both.

³³ Ri. GEN. LAW S. 11-52-4.3

(b) A second or subsequent conviction under subsection (a) of this section shall be punishable by imprisonment for not more than five (5) years, by a fine of not more than ten thousand dollars (\$10,000), or both.

³⁴ MISS.CODE.ANN.S. 97-45-15

(2) Whoever commits the offense of cyberstalking shall be punished, upon conviction:

(b) If any of the following apply, the person is guilty of a felony punishable by imprisonment for not more than five (5) years or a fine of not more than Ten Thousand Dollars (\$10,000.00), or both:

- (i) การกระทำความผิดฝ่าฝืนคำสั่งห้ามหรือคำสั่งห้ามในชั้นต้น³⁵
- (ii) การกระทำความผิดฝ่าฝืนเงื่อนไขของการภาคทัณฑ์ เงื่อนไขของการปล่อยตัวโดยมีการคุมประพฤติ เงื่อนไขของการปล่อยตัวก่อนพิจารณาคดี หรือเงื่อนไขของการปล่อยตัวระหว่างอุทธรณ์โดยมีประกัน

3.4 โทษสำหรับการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต

โทษสำหรับการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตนั้น คือ โทษจำคุก โทษปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งจะลงโทษตามพฤติการณ์และความรุนแรงของผู้กระทำ ซึ่งแต่ละมลรัฐจะกำหนดโทษแตกต่างกันออกไป ดังนี้

โทษสำหรับการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตในมลรัฐนอร์ทคาโรไลนา ในมาตรา 14-196.3 (d) บัญญัติว่า “ผู้ใดฝ่าฝืนข้อกฎหมายในมาตรานี้ ผู้นั้นมีความผิดอาญาฐานเบาคือ ลหุโทษ ประเภทที่ 2”³⁶

โทษสำหรับการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตในมลรัฐโรดไอแลนด์ มาตรา 11-52-4.2 (a) “.....บุคคลนั้นกระทำความผิดฐานเบา ต้องโทษปรับไม่เกิน 500 ดอลลาร์ จำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ.....”³⁷

³⁵ (i) The offense is in violation of a restraining order and the person has received actual notice of that restraining order or posting the message is in violation of an injunction or preliminary injunction.

(ii) The offense is in violation of a condition of probation, a condition of parole, a condition of pretrial release or a condition of release on bond pending appeal.

³⁶ N.C. Gen. Stat. S. 14-196.3

(d) Any person violating the provisions of this section shall be guilty of a Class 2 misdemeanor.

³⁷ Ri. GEN. LAW S. 11-52-4.2

(a) “.....that person or his or her family is guilty of a misdemeanor, and shall be punished by a fine of not more than five hundred dollars (\$500), by imprisonment for not more than one year, or both.....”

โทษสำหรับการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตในมลรัฐหลุยเซียนา มาตรา 40.3 C. (1) “บุคคลใดก็ตามกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต ต้องโทษปรับไม่เกิน 2,000 ดอลลาร์ หรือจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ”³⁸

แม้ว่าในหลายรัฐจะบัญญัติให้การกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตในครั้งแรกเป็นความผิดฐานเบา จำคุกไม่เกิน 1 ปี แต่ในบางมลรัฐอย่างเช่น มลรัฐอิลลินอยส์ มาตรา 5/12-7.5³⁹ ได้กำหนดให้การกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตเป็นการกระทำความผิดร้ายแรงมีโทษจำคุกมากกว่า 1 ปี (class 4 felony)

แต่สำหรับการกระทำความผิดซ้ำนั้น กฎหมายในหลายมลรัฐจัดว่าการกระทำความผิดซ้ำเป็นการกระทำความผิดอาญาร้ายแรง โทษจึงหนักขึ้น ตัวอย่างเช่น ในมลรัฐมิสซิสซิปปี มาตรา 97-45-15 (2) (b) (iv) กำหนดโทษสำหรับการกระทำความผิดซ้ำไว้ดังนี้ คือ จำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ⁴⁰

และถ้าเป็นการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตโดยใช้ความรุนแรง โทษก็จะหนักขึ้นเช่นกัน กล่าวคือ ในมลรัฐอิลลินอยส์ มาตรา 5/12-7.5⁴¹ ได้กำหนดให้การกระทำความผิดโดยใช้ความรุนแรงนั้นเป็นการกระทำความผิดร้ายแรงมีโทษจำคุกมากกว่า 1 ปี (class 4 felony)

ส่วนกรณีของการกระทำความผิดในระหว่างที่ศาลมีคำสั่งห้ามชั่วคราวนั้น กฎหมายของมลรัฐโรดไอแลนด์ มาตรา 11-52-4.3 ให้ถือว่าบุคคลที่ฝ่าฝืนคำสั่งเป็นผู้กระทำความผิดอาญา

³⁸ Louisiana Revised Statute 14:40.3 S.40.3 C

(1) Whoever commits the crime of cyberstalking shall be fined not more than two thousand dollars, or imprisoned for not more than one year, or both.

³⁹ 720 ILCS 5/12-7.5

(c) Sentence. Cyberstalking is a Class 4 felony.

⁴⁰ MISS.CODE.ANN.S. 97-45-15 (2)

(b) If any of the following apply, the person is guilty of a felony punishable by imprisonment for not more than five (5) years or a fine of not more than Ten Thousand Dollars (\$10,000.00), or both:

⁴¹ 720 ILCS 5/12-7.5

(c) Sentence. Cyberstalking is a Class 4 felony.

ชั้นร้ายแรง ต้องรับโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 6,000 ดอลลาร์ หรือทั้งจำทั้งปรับ⁴²
 ส่วนกฎหมายของมลรัฐมิสซิสซิปปี มาตรา 97-45-15 (2) (b) ได้บัญญัติให้ผู้ที่กระทำการฝ่าฝืน
 คำสั่งห้ามของศาล ต้องโทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี หรือ ปรับไม่เกิน 10,000 ดอลลาร์ หรือทั้งจำ
 ทั้งปรับ⁴³

และเนื่องจากการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตนั้นมีปัญหาเรื่องสถานที่ของการกระทำความผิด
 กล่าวคือ เนื่องการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตนั้นอาศัยการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ อาศัยอินเทอร์เน็ต
 เป็นเครื่องมือในการกระทำ จึงทำให้เกิดปัญหาว่าผู้กระทำกับผู้ตกเป็นเหยื่อนั้นอยู่คนละรัฐกัน
 เช่น ผู้ที่กระทำการข่มขู่อยู่มลรัฐวอชิงตัน ได้ข่มขู่เหยื่อผ่านทางอีเมลโดยที่เหยื่ออยู่มลรัฐนอร์ท
 คาโรไลนา จึงต้องพิจารณาว่ามีการกระทำความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตเกิดขึ้นที่ใด

ในกรณีดังกล่าวมานั้นในบางมลรัฐได้ออกกฎหมายออกมาเพื่อจัดการกับปัญหาดังกล่าว
 ดังต่อไปนี้

กฎหมายว่าด้วยการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของมลรัฐนอร์ทคาโรไลนา มาตรา 14.196.3

(c) ได้บัญญัติว่า “การกระทำความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำโดยใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์
 (E-mail) หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ ให้ถือว่าได้กระทำลงในสถานที่ที่ไปรษณีย์
 อิเล็กทรอนิกส์ หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ทำการส่งเป็นครั้งแรก ได้รับครั้งแรกในรัฐนี้
 หรือถูกอ่านครั้งแรกโดยบุคคลใดก็ตามที่อยู่ในรัฐนี้”⁴⁴

⁴² Ri. GEN. LAW S. 11-52-4.3

(a) “.....he or she shall be guilty of a felony which shall be punishable by
 imprisonment for not more than two (2) years, or by a fine of not more than six
 thousand dollars (\$6,000), or both.”

⁴³ MISS.CODE.ANN.S. 97-45-15 (2)

(b) If any of the following apply, the person is guilty of a felony punishable by
 imprisonment for not more than five (5) years or a fine of not more than Ten
 Thousand Dollars (\$10,000.00), or both.

⁴⁴ N.C. Gen. Stat. S. 14-196.3

(c) Any offense under this section committed by the use of electronic mail or
 electronic communication may be deemed to have been committed where the
 electronic mail or electronic communication was originally sent, originally received
 in this State, or first viewed by any person in this State.

กฎหมายว่าด้วยการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของมลรัฐวอชิงตัน มาตรา 9.61.260 (4) บัญญัติว่า “การกระทำความผิดใด ๆ ที่ได้กระทำภายใต้มาตรานี้อาจถือได้ว่าได้กระทำ ณ สถานที่ที่มีการทำการสื่อสาร หรือสถานที่ที่ได้รับการสื่อสาร”⁴⁵

ส่วนกฎหมายว่าด้วยการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตของมลรัฐลุยเซียนา มาตรา 40.3 D. บัญญัติว่า “การกระทำความผิดภายใต้มาตรานี้ที่ได้กระทำโดยใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือ การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ อาจถือได้ว่าได้กระทำลง ณ สถานที่ที่ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ทำการส่งครั้งแรก ได้รับครั้งแรก หรือถูกอ่านเป็นครั้งแรกโดยบุคคลใดก็ตาม”⁴⁶

อย่างไรก็ดี มลรัฐมิสซิสซิปปี มลรัฐอิลลินอยส์ และมลรัฐไวต์ ไอร์แลนด์ ไม่ได้มีการบัญญัติถึงกรณีดังกล่าวเอาไว้

3.5 มาตรการอื่น ๆ ที่อาจนำมาปรับใช้กับการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต

ในหัวข้อนี้จะกล่าวถึงมาตรการอื่น ๆ ทางกฎหมายที่อาจนำมาปรับใช้กับการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต เพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของกฎหมายในการป้องกันเหยื่อและยับยั้งผู้กระทำการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตไม่ให้กระทำการ และเพื่อไม่ให้เกิดผลที่ร้ายแรงกับเหยื่อในภายหลัง มาตรการอื่น ๆ ดังกล่าว ได้แก่ คำสั่งคุ้มครองหรือคำสั่งงดเว้นกระทำการ การใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย การประเมินสภาพทางจิตของจำเลย

⁴⁵ RCW. 9.61.260

(4) Any offense committed under this section may be deemed to have been committed either at the place from which the communication was made or at the place where the communication was received.

⁴⁶ Louisiana Revised Statute 14:40.3 S.40.3

D. Any offense under this Section committed by the use of electronic mail or electronic communication may be deemed to have been committed where the electronic mail or electronic communication was originally sent, originally received, or originally viewed by any person.

3.5.1 คำสั่งคุ้มครองหรือคำสั่งงดเว้นกระทำการ

คำสั่งงดเว้นกระทำการ (restraining Order) เป็นคำสั่งของศาลที่ใช้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขหรือเพื่อไม่ให้กระทำการตามที่กำหนดไว้ วัตถุประสงค์ของคำสั่งงดเว้นกระทำการ ก็คือ เพื่อให้เหยื่อได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายจากการข่มเหงภายในครอบครัว การรังควาน การเฝ้าติดตามและข่มขู่ การทะเลาะเบาะแว้งกับเพื่อนบ้าน⁴⁷

คำสั่งคุ้มครอง (protective order) เป็นคำสั่งของศาลที่มีขึ้นเพื่อหยุดผู้ที่กระทำการข่มเหงไม่ให้กระทำการข่มเหงเหยื่อหรือครอบครัวของเหยื่ออีก⁴⁸

คำสั่งคุ้มครองนั้นมีอยู่ 2 ประเภท คือ 1. คำสั่งคุ้มครองชั่วคราว ที่ออกอย่างรวดเร็วเพื่อคุ้มครองอย่างฉุกเฉิน ผู้พิพากษาจะออกคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวก็ต่อเมื่อผู้ร้องได้นำพยานและหลักฐานไปพิสูจน์ให้เห็นว่าต้องการเพื่อที่จะได้ป้องกันภัยอันใกล้ที่จะเกิดกับผู้ร้องหรือครอบครัวของผู้ร้อง โดยทั่วไปคำร้องจะมีอายุประมาณ 10 วัน 2. คำสั่งคุ้มครองถาวร ศาลจะพิจารณาออกคำสั่งนี้ก็ต่อเมื่อมีการให้การจากทั้งตัวผู้ร้อง และผู้ที่ถูกร้องให้ต้องปฏิบัติตามคำสั่ง คำสั่งคุ้มครองประเภทนี้อาจมีอายุยาวนานถึง 3 ปี

การร้องขอคำสั่งนั้นผู้ร้องจะต้องยื่นคำร้องที่ Circuit Court ที่เหยื่อมีภูมิลำเนาอยู่และร้องขอคำร้องขอคำสั่งคุ้มครองซึ่งในคำร้องจะระบุคำแนะนำไว้ เหยื่ออาจจะต้องระบุวัน เวลา พยานรู้เห็น เอกสารต่าง ๆ ที่สนับสนุนว่ามีสาเหตุอะไรทำให้เหยื่อต้องได้รับการคุ้มครอง เมื่อศาลพิจารณาแล้วเห็นว่าควรได้รับความคุ้มครองศาลก็จะออกคำสั่งคุ้มครองให้ เหยื่อจะได้รับสำเนาคำสั่งคุ้มครอง มีการนำส่งคำสั่งคุ้มครองไปยังผู้ที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยใครเป็นผู้นำส่งก็ได้ คำสั่งคุ้มครองจะมีผลบังคับใช้เมื่อผู้พิพากษาลงนามในคำสั่ง

ในหัวข้อนี้จะนำคำสั่งงดเว้นกระทำการของมลรัฐแคลิฟอร์เนียมาเป็นตัวอย่าง

ในมลรัฐแคลิฟอร์เนียคำสั่งงดเว้นกระทำการเป็นคำสั่งของศาลที่ลงนามโดยผู้พิพากษา คำสั่งงดเว้นกระทำการมี 4 ประเภท ที่ประชาชนสามารถร้องขอได้ ได้แก่

⁴⁷ Lawyers.com, “Restraining Orders” <

<http://criminal.lawyers.com/Restraining-Orders.html> >

⁴⁸ womenslaw.org, “What is a protective order? What types are there?”

< http://www.womenslaw.org/laws_state_type.php?id=10031&state_code=MS#content-3940 >

1. คำสั่งคุ้มครองฉุกเฉิน (Emergency Protective Order) คำสั่งดเว้นกระทำการนี้ กำหนดขึ้นการบังคับของกฎหมาย มีระยะเวลาใช้ได้ 5 วัน
2. คำสั่งดเว้นการใช้ความรุนแรงในครอบครัวชั่วคราว (Domestic violence Temporary Restraining Order) สามารถทำให้เป็นคำสั่งถาวรโดยมีระยะเวลา 1 ปี ถึง 3 ปี
3. คำสั่งคุ้มครองทางอาญา (Criminal Protective Order) คำสั่งห้ามพบปะหรือติดต่อกับผู้ต้องหา คำสั่งนี้ต้องดำเนินการขอที่สำนักงานอัยการเขต และอัยการจะพิจารณาและส่งเรื่องไปยังผู้พิพากษาเพื่อพิจารณา ส่วนมากจะเป็นคดีเกี่ยวกับการคุกคาม
4. คำสั่งดเว้นการรบกวนทางแพ่ง (Civil Harassment Restraining Order) คำสั่งนี้เป็นคำสั่งทางแพ่ง เพื่อคุ้มครองผู้ที่ได้รับคำสั่งจาก
  - การก่อความรำคาญ การรบกวน การจู่โจม การติดตาม การรบกวนความสงบของผู้ที่ได้รับการคุ้มครอง
  - การติดต่อโทรศัพท์โดยตรงหรือโดยอ้อมกับผู้ที่ได้รับการคุ้มครองไม่ว่าโดยส่วนตัว โดยทางโทรศัพท์ หรือโดยทางอิเล็กทรอนิกส์
  - การเข้าใกล้ผู้ได้รับความคุ้มครองในระยะ 100 หลาในที่ทำงาน ที่อยู่อาศัย หรือโรงเรียน⁴⁹

คำสั่งคุ้มครองหรือคำสั่งดเว้นกระทำการนั้น เป็นมาตรการที่สามารถปรับใช้กับการข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตได้ เช่น ร้องขอให้มีการออกคำสั่งไม่ให้ติดต่อทางอินเทอร์เน็ต หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ใด ๆ หรือร้องขอไม่ให้มีการเข้าใกล้ตัวผู้ร้องหรือครอบครัวของผู้ร้อง เพื่อป้องกันอันตรายจากการโดนทำร้าย จะเห็นได้ว่าคำสั่งดังกล่าวไม่เพียงป้องกันตัวผู้ร้องเท่านั้น แต่ยังเป็นการยับยั้งหรือหยุดไม่ให้เกิดการกระทำความผิดได้อีกด้วย

3.5.2 การใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย⁵⁰

ในกรณีที่มีการตัดสินว่าบุคคลใดกระทำความผิดฐานติดตามข่มขู่ ศาลอาจนำวิธีการเพื่อความปลอดภัยมาใช้กับผู้กระทำความผิด ได้แก่

⁴⁹ วิจิตรา เลิศศิริภูกิจ, “ความผิดฐานเฝ้าติดตามและข่มขู่,” (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2550), น. 45 - 46

⁵⁰ รักษิษิตา โพธิ์พิทักษ์กุล และ อำนาง เนตยสุภา, “การคุกคามทางอินเทอร์เน็ต (Cyberstalking),” บทบัญญัติ, เล่มที่ 63 ตอน 2, น. 93-94 (มิถุนายน 2550).

1. การกำหนดเงื่อนไขการคุมประพฤติให้ผู้ที่ถูกตัดสินปฏิบัติตาม เช่น ในกฎหมายของมลรัฐแคลิฟอร์เนีย มาตรา 646.9 (j) “ถ้าให้มีการคุมประพฤติ หรือการบังคับโทษจำคุกหรือการกำหนดโทษให้รอไว้ สำหรับผู้ที่ถูกตัดสินว่ามีความผิดภายใต้มาตรานี้ ควรจะมีเงื่อนไขในการคุมประพฤติที่ให้ผู้นั้นเข้าไปร่วมรับคำปรึกษาตามที่ศาลได้กำหนดให้ อย่างไรก็ตามขึ้นอยู่กับเหตุที่เหมาะสมศาลอาจจะเห็นว่าไม่ควรกำหนดให้มีความจำเป็นต้องให้คำปรึกษา”⁵¹

กฎหมายของมลรัฐมิชิแกน มาตรา 750.411 h (3) “ศาลอาจจะให้บุคคลที่ถูกตัดสินว่ากระทำความผิดฝ่าฝืนมาตรานี้ถูกคุมประพฤติเป็นระยะเวลาไม่เกินห้าปี ถ้ามีการสั่งให้คุมประพฤติ ศาลอาจจะเพิ่มเงื่อนไขการคุมประพฤติอื่น ๆ ที่ชอบด้วยกฎหมาย และสั่งให้จำเลยทำตาม ดังต่อไปนี้”⁵²

- (a) เลิกติดตามชมชู้บุคคลในช่วงระยะเวลาของการคุมประพฤติ
- (b) เลิกติดต่อกับเหยื่อของการกระทำความผิด

---

⁵¹ California Penal Code S. 646.9 (j)

(j) If probation is granted, or the execution or imposition of a sentence is suspended, for any person convicted under this section, it shall be a condition of probation that the person participate in counseling, as designated by the court. However, the court, upon a showing of good cause, may find that the counseling requirement shall not be imposed.

⁵² MICHIGAN PENAL CODE S. 750.411 h

(3) The court may place an individual convicted of violating this section on probation for a term of not more than 5 years. If a term of probation is ordered, the court may, in addition to any other lawful condition of probation, order the defendant to do any of the following:

- (a) Refrain from stalking any individual during the term of probation.
- (b) Refrain from having any contact with the victim of the offense.
- (c) Be evaluated to determine the need for psychiatric, psychological, or social counseling and if, determined appropriate by the court, to receive psychiatric, psychological, or social counseling at his or her own expense.

(c) นำไปประเมินเพื่อตัดสินว่ามีความจำเป็นต้องรักษาทางจิต รับคำปรึกษาทางจิตหรือทางสังคม ถ้าศาลตัดสินแล้วว่าเหมาะสม ก็ให้เขาได้รับการรักษาทางจิต รับคำปรึกษาทางจิตหรือทางสังคม โดยให้เขาเสียค่าใช้จ่ายเอง”

2. กำหนดคำสั่งให้งดเว้นการติดต่อกับเหยื่อ

กฎหมายของมลรัฐแคลิฟอร์เนีย มาตรา 646.9 (k) “ศาลที่พิพากษาตัดสินคดีควรพิจารณาออกคำสั่งงดเว้นการติดต่อกับเหยื่อ ให้จำเลยงดเว้นการติดต่อด้วยวิธีการต่าง ๆ กับเหยื่อซึ่งอาจมีผลบังคับนานถึงสิบปี ตามที่ศาลจะเห็นสมควร ซึ่งเป็นเจตนาของฝ่ายนิติบัญญัติที่ว่าระยะเวลาของคำสั่งงดเว้นการให้ขึ้นอยู่กับความร้ายแรงของข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ปรากฏต่อศาล ความเป็นไปได้ของการใช้ความรุนแรงในอนาคต และความปลอดภัยของเหยื่อและครอบครัวของเหยื่อ”⁵³

3.5.3 การประเมินสภาพทางจิตของจำเลย⁵⁴

ในบางมลรัฐกฎหมายได้กำหนดให้ศาลทำการประเมินสภาพจิตของจำเลยเสียก่อน เพื่อประโยชน์แก่ตัวจำเลย ตัวอย่างเช่น มลรัฐแคลิฟอร์เนีย

⁵³ California Penal Code S. 646.9 (K)

(k) The sentencing court also shall consider issuing an order restraining the defendant from any contact with the victim, that may be valid for up to 10 years, as determined by the court. It is the intent of the Legislature that the length of any restraining order be based upon the seriousness of the facts before the court, the probability of future violations, and the safety of the victim and his or her immediate family.

⁵⁴ วิจิตรา เลิศศิริภูกิจ, *อ้างแล้วเชิงอรรถที่ 49*, น. 45-46.

กฎหมายของแคลิฟอร์เนียมาตรา 646.9 (m) “ศาลควรพิจารณาว่าถ้าจำเลยได้รับประโยชน์จากการบำบัดรักษาตามมาตรา 2684 ถ้ามีการออกหนังสือรับรองก็ให้จำเลยได้รับการประเมินและถูกส่งตัวไปยังโรงพยาบาลที่เหมาะสมเพื่อบำบัดรักษาตามมาตรา 2684”⁵⁵

3.6 การได้มาซึ่งพยานหลักฐานในความผิดฐานข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ต⁵⁶

การข่มขู่ทางอินเทอร์เน็ตมีการใช้ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์หรือการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือในการข่มขู่ ซึ่งในหลายกรณีนั้นทำให้เกิดความยุ่งยากในการได้มาซึ่งพยานหลักฐาน อย่างเช่น หลักฐานอาจอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่ง หรืออยู่กับผู้ให้บริการการสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์รายหนึ่ง จึงมีปัญหาว່ว่าจะทำอย่างไรจึงจะได้มาซึ่งพยานหลักฐานในการกระทำความผิด แต่เนื่องจากเป็นกรณีที่กว้างและหลายหลาย ผู้เขียนจึงขอกกล่าวถึงการค้นและการยึดคอมพิวเตอร์โดยมีหมายเท่านั้น

หลักเกณฑ์ของกฎหมายที่ใช้ในการค้นและยึดคอมพิวเตอร์โดยมีหมายคล้าย ๆ กับหลักเกณฑ์การค้นและการยึดสิ่งอื่น ๆ ในการค้นตามหมาย กล่าวคือเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายจะต้องแสดงถึง “เหตุอันควร โดยมีการสาบานหรือรับรอง” และจะต้อง “ระบุถึงสถานที่ซึ่งจะค้นและสิ่งของที่ข่มขู่”

อย่างไรก็ดี การค้นคอมพิวเตอร์นั้นต่างจากการค้นสิ่งอื่น เพราะจะอยู่ในรูปแบบของการค้นแฟ้มคอมพิวเตอร์ซึ่งค่อนข้างสลับซับซ้อนกว่ามาก กล่าวคืออาจมีการเก็บแฟ้มคอมพิวเตอร์ไว้ที่ใดหรือในรูปแบบใดก็ได้ อาจเก็บในแผ่นบันทึก ในสารบบที่ซ่อนไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือแม่ข่ายที่อยู่ไกลออกไปหลายพันไมล์ หรือแฟ้มดังกล่าวอาจมีถูกเข้ารหัสลับเอาไว้ มีการตั้งชื่อ

⁵⁵ California Penal Code S. 646.9 (m)

(m) The court shall consider whether the defendant would benefit from treatment pursuant to Section 2684. If it is determined to be appropriate, the court shall recommend that the Department of Corrections make a certification as provided in Section 2684. Upon the certification, the defendant shall be evaluated and transferred to the appropriate hospital for treatment pursuant to Section 2684.

⁵⁶ แผนกอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์และทรัพย์สินทางปัญญา สำนักงานคดีอาญากระทรวงยุติธรรมแห่งสหรัฐอเมริกา กันยายน 2002, “การค้นและการได้มาซึ่งพยานหลักฐานทางอิเล็กทรอนิกส์ในการสอบสวนคดีอาญา,”

หลอก เก็บไว้ในแฟ้มที่มีรูปแบบแปลก หรือเก็บรวมกับแฟ้มอื่นจำนวนเป็นล้านแฟ้มที่ไม่เกี่ยวข้อง กับแฟ้มดังกล่าว ไม่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด การร่างหมายค้นจึงต้องกระทำอย่าง ระมัดระวัง ดังนั้น เจ้าหน้าที่และพนักงานจึงต้องวางแผนในการค้นให้ดี เช่น มีการตั้งทีมที่มี เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบคดี พนักงานอัยการ และผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคก่อนการค้น ศึกษา เกี่ยวกับระบบคอมพิวเตอร์ที่จะค้นให้มากที่สุด วางแผนในการค้น ร่างหมายในการค้นโดยให้ ความสำคัญเป็นพิเศษกับการระบุถึงสิ่งของที่จะค้นและทรัพย์สินที่จะยึดอย่างชัดเจน

ส่วนการค้นคอมพิวเตอร์นั้นมีการดำเนินการหลายวิธีได้แก่ 1. ค้นคอมพิวเตอร์และ พิมพ์สำเนาถาวรแฟ้มบางแฟ้มในเวลาที่ทำการค้น 2. ค้นคอมพิวเตอร์และทำสำเนา อิเล็กทรอนิกส์แฟ้มบางแฟ้มในเวลาที่ทำการค้น 3. ทำสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ของอุปกรณ์ที่เก็บ ข้อมูลทั้งหมด ณ ที่ซึ่งทำการค้นพบคอมพิวเตอร์ แล้วต่อมาจึงทำสำเนาเพื่อใช้ในการตรวจสอบ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องดังกล่าวนอกสถานที่ 4. ยึดอุปกรณ์ นำออกจากเคสสถาน และตรวจดู รายละเอียดที่เก็บไว้ในอุปกรณ์นั้นนอกสถานที่

โดยทั่วไปแล้ว อาจมีการนำฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ไปใช้ในการกระทำความผิดทางอาญา 2 กรณี คือ 1. ใช้เป็นอุปกรณ์เก็บพยานหลักฐานการกระทำความผิด เช่น เก็บหลักฐานการ ข้อโกงไว้ในคอมพิวเตอร์ กรณีนี้การค้นคอมพิวเตอร์ของผู้สงสัยจะเป็นการหาพยานหลักฐานที่อยู่ใน ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์ 2. ฮาร์ดแวร์คอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือหรือผลจากการกระทำความผิด เช่น ใช้คอมพิวเตอร์ในการส่งถ้อยคำลามกอนาจาร หรือเป็นคอมพิวเตอร์ที่มาจากภารโจรกรรม ในกรณีเช่นนี้ตาม Fed. R. of Crim. P. 41(b) เจ้าหน้าที่อาจได้รับหมายค้นเพื่อยึดฮาร์ดแวร์ คอมพิวเตอร์